

5

Biblioteca
Universității Iași

IB-2371

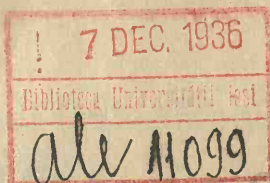
3

**COMUNISMUL,
IATĂ INAMICUL!**

BUCUREȘTI

1 9 3 6

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY



COMUNISMUL, IATĂ INAMICUL!

288. 205



250335
B.C.U. - IASI



TIPOGRAFIA ZIARULUI „UNIVERSUL“ BUCUREȘTI

00011 111

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Cuvântul Inalt Prea Sfântului Patriarh al României Mari, dr. Miron Cristea

rostit în ziua de 7 Iunie 1936 la marea
adunare națională a Ligii Anti-revizioniste
de sub președinția d-lui Stelian Popescu,
apărătorul intereselor neamului nostru

Onorată adunare generală,

„Precum simțiți cu toții, cari aparțineți neamului românesc, așa simt și eu când văd că, în măsura în care cerul referințelor din afară se întunecă, în aceeaș măsură, agitațiile dușmanilor Neamului și Țării noastre se întetesc.

Vecinii noștri, ungurii, au menținut, aproape 1000 de ani, în chip artificial, un pământ, fapt care nu era justificat prin componența elementelor sale etnice.

Nimic nu este mai necesar astăzi, pentru neamul românesc și pentru asigurarea viitorului lui, decât ca toți fiii neamului nostru să se angajeze în lupta pentru apărarea intereselor acestei țări. (Aplauze prelungite).

Desigur că alți factori răspunzători și conducători ai țării noastre au primă îndatorire de a face toate pregătirile necesare ca să fie viteaz neamul nostru și al acelor eroi din veacurile trecute, cari s'au jertfit pentru ca această Românie întregită să fie santinela, să fie strajă neadormită, de zi și de noapte.

Avem informație că guvernele noastre își dau toată silința ca să avem, pentru toate eventualitățile de viitor, o armată pregătită și bine înarmată.

Dealtfel, cum vedeți, nu sunt numai dușmanii din afară, ci, în aceeaș măsură în care ne amenință dușmani externi, cu foarte multă îndrăzneală — mai mult decât ne-am așteptat — ne amenință dușmanii interni (aplauze).

Acest fapt, după părerea mea, este mult mai îngrijorător decât sulilele de dincolo de hotarele țării noastre (aplauze).

De calul Troii mai cu greu te poți apăra, fiindcă nu duce o luptă deschisă, ci o luptă de șobolan.

În această situație, plină de îngrijorare, care este prima noastră îndatorire? Concluzia o puteți trage dv. cu toții:

Fiecare român, — din cei 14 milioane, — să fie conștient și vigilent, ca, la noi în țară, oricine vrea să respire aer românesc și să mănânce pâinea țării noastre, să fie român (apl. puternice), să fie român la locul său, care să se identifice la bine, dar mai ales la rău, cu aspirațiile acestui neam, ospitalier ca niciunul altul.

Dar, ospitalitatea noastră nu trebuie să treacă în slăbiciune națională (aplauze).

Mai ales, în posturile de încredere, pe care o țară trebuie să le aibă de sus și până jos, să fie oameni probați, oameni cari au în ei sânge românesc (aplauze).

Trebuie să spuneți ca mine. Părinții voștri și strămoșii voștri, vitejii și eroii, mucenicii neamului — nu numai cei 800.000 mucenici mai proaspeți și mai noi, ci toți mucenicii, neamului, a căror jertfă a adus puternica noastră țară românească, — se mișcă în mormintele lor și ne poruncesc nouă să fim vrednici de jertfa pe care au făcut-o (aplauze).

Deci, nu numai școala românească, de sus până jos, ci tot sufletul și tot natul românesc — cum spun bănățenii — să fie aci, să lucreze pentru unificarea unei puternice conștiințe naționale.

Prima noastră îndatorire de Ligă Antirevizionistă trebuie să se îndrepte, deci, într'acolo ca, în țara noastră, nimeni să nu îndrăznească să invenineze sufletul neamului românesc (aplauze prelungite).

Când această conștiință vigilentă și trează va fi solidară și unitară, atunci nimeni nu ne poate birui. Căci biruința luptelor nu stă în vârful sulitelor celor combatanți, ci în sufletele celor cari se luptă.

Să creem suflet, să-l intensificăm, să-l ridicăm la maximum-ul termometrului nostru patriotic și, în acest suflet, în această atmosferă, să nu mai îndrăznească nimeni, — ceeace îndrăznesc unii — de a ne ataca bărbații, a căror activitate ne este scumpă (aplauze).

În această ordine de idei, nu numai în numele meu, nu numai în numele d-voastră, nu numai în numele Ligii Antirevizioniste, ci în numele întregului suflet românesc, în numele întregului neam românesc, țin să asigur pe președintele activ al Ligii noastre, iubitul nostru amic Stelian Popescu (aplauze furtunoase) că, în măsura în care se vor întezi atacurile împotriva lui, în aceeaș măsură va crește dragostea noastră pentru el (aplauze furtunoase, ovații).

Și sunt convins că această dragoste a noastră va fi pentru el și colaboratorii săi, un izvor nesecat de însuflețire, de tărie trupească și sufletească, spre a ține sus, și în viitor, stindarul nebiruit al culturii, al aspirațiilor noastre naționale (aplauze).

Se cuvine recunoștința noastră a tuturor și a întregului neam pentru munca superioară, neprețuită pentru noi, pe care o îndeplinește ziarul „Universul“ (aplauze puternice, ovații).

Cu aceasta închei“.

COMUNISMUL, IATĂ INAMICUL!

(Sarraut, fost prim ministru al Franței în 1936).

Români de pretutindeni. — uniți-vă!

Români de pretutindeni luptați împotriva dușmanilor voștri, — COMUNIȘTII!

Români de pretutindeni, — strângeți-vă rândurile și apărați-vă drepturile și libertățile voastre!

Fiți cu toții în jurul drapelului național!

CE VOR ȘI CE URMĂRESC ÎN ROMANIA COMUNIȘTII DIN ȚARA ȘI DE PESTE HOTARE

- 1) Înălțurarea Dinastiei naționale și desființarea statului român de sine stătător.
- 2) Robia țăranilor și a muncitorilor dela orașe.
- 3) Luarea pământului de sub stăpânirea țăranilor;
- 4) Munca silnică pentru țăranii și muncitorii din orașe și din târguri;
- 5) Distrugerea familiei și a gospodăriilor românești;
- 6) Desființarea căsătoriei religioase și civile;
- 7) Desființarea religiei creștine;
- 8) Batjocorirea sfintelor biserici și mănăstiri creștine din tot cuprinsul țării;
- 9) Desființarea tuturor libertăților și drepturilor Românilor;
- 10) Înlocuirea drapelului tricolor al României

Mari cu steagul roșu al Internaționalei comuniste ovrești ;

11) Stăpânirea țării și a poporului nostru de către ovreii comuniști.

12) Desființarea oastei naționale, apărătoarea hotarelor țării.

Ca să vă dați seama că toate acestea sunt țelurile ce le urmăresc comuniștii, care își mai zic și anti-fasciști, sau democrați, cetiți în cărțulia aceasta ce au făcut comuniștii ovrei, în țara cea mare de peste Nistru, numită odinioară Rusia și luați aminte !...

CE AU FĂCUT COMUNIȘTII OVREI ÎN ȚARA RUSEASCĂ

LUPTA ÎMPOTRIVA LUI DUMNEZEU ȘI A MÂNTUITORULUI NOSTRU ISUS CHRISTOS

Comuniștii ovrei din toată lumea urăsc pe Dumnezeu, pe Mântuitorul nostru Isus Christos și pe toți slujitorii bisericii creștine și drept credincioșii creștini.

Un comunist, I. Ștefanoff, a scris acum câțiva ani aceste blestемate cuvinte: „Noi trebuie să luptăm cu îndârjire împotriva lui Dumnezeu, a lui Isus și a Bisericii creștine, ca și a preoților și credincioșilor ei, căci numai așa vom fi stăpânii lumii”.

Femeea lui Lenin, cel dintâi stăpânitor al Rusiei sovietice, numită Krupșkaia, a scris și ea :

„Interesele comunismului sunt împotriva intereselor creștine”.

Ascultați apoi și pe un bărbat cărturar din apus, care după ce a văzut grozăviile din țara așa zișilor liberatori ai muncitorilor și țăranilor, a pomenit și el de războiul ce l-au stârnit acei blestemați comuniști, cei mai mulți ovrei, împotriva lui D-zeu și a bisericii sale.

„Comunismul este o forță care distruge, pe când religia este o forță care întărește spiritul și înalță pe om până la dumnezeire”.

Religia sprijină națiunea, ordinea, virtutea; ea îndulcește năravurile și învață pe om să iubească pe aproapele său și să-și răscumpere păcatele, prin fapte bune.

Religia creștină este respectată de toate popoarele civilizate, pe când în Rusia sovietică, este înjosită, batjocorită și persecutată.

Bolșevicii i-au declarat război. Ei spun: „Ea sau noi. Fără ea, vom fi tari; cu ea, ne vom prăbuși”.

Ce-au făcut ovreii bolșevici, sau comuniștii — căci bolșevicii și comuniștii tot aia sunt — din bisericile și mănăstirile creștine? **Locașuri de desfrâu.**

În guvernământul Karkow, există o mănăstire numită Sviatogorsk.

În anul 1919. 60 de soldați roșii au năvălit în sfântul locaș, au scuipat pe călugări și apoi le-au tăiat părul din cap și bărbile; au batjocorit icoanele și apoi s'au îmbrăcat în odăjdii și au chefuit cu femeile stricate în altarul bisericii.

În zorii zilei, soldații și femeile, au jefuit mănăstirea și i-au dat foc.

La mănăstirea Borki, din acelaș ținut, comuniștii ovrei, conduși de căpetenia Dibenko, — căruia pe adevăratul lui nume îi zice Isac Doberman, — au chefuit cu femeile, trei zile și trei nopți, în altarul bisericii, după ce au sfărâmat sfintele icoane.

La Tambov, una din biserici a fost jefuită de comuniști; odăjdiile preoților au fost puse pe cai și soldații, beți, cu crucile în mâini, au colindat orașul, scuipând odăjdii și crucile. Până și sfintele moaște din mănăstiri și biserici, au fost furate și batjocorite de aceste lepădături spurcate din neamul lui Israel.

La 22 Ianuarie 1923, în orașul Tiflis, din Caucazia,

comuniștii au luat în stăpânire catedrala, din care au făcut cârciumă. Clopotele bisericii au sunat „Internationala” — imnul bolșevic, — pe când în jurul catedralei s’au dăntuit jocuri desmățate.

La 3 Martie 1923, s’a organizat, la catedrala din Moscova, o petrecere publică cu muzică și danțuri.

În biserica Sf. Pimen din Moscova, în locul icoanei Maicii Domnului, s’a pus portretul ovreiului comunist Liebknich și pe catapeteasmă s’au lipit afișe pe care stă scris:

„Jos sfinții creștini!”

Apoi s’au cântat în altar cântece scârboase.

Numeroase biserici au fost dărâmate; iar altele au fost transformate în localuri de petrecere. Din ordinul ovreilor comuniști, în altarele fostelor locașuri sfinte, s’au instalat **privățile!...**

La 25 Ianuarie 1918 a fost schingiuit Mitropolitul Wladimir al Kiewului și corpul său, torturat, a fost azvârlit în stradă.

Episcopul ortodox Ornatzki, din orașul Leningrad, a fost ucis de comuniști.

Alt respectabil episcop, în vârstă de peste 80 de ani, Stavrovsky, a fost și el asasinat, la Kronstadt.

Episcopul din Perm, Andronic, a suferit cele mai groaznice chinuri. I s’au sfârticat cu cuțitele obrazii, nasul și urechile. I s’au crăpat ochii. Apoi a fost plimbat pe străzile orașului Perm și azvârlit în râul care curge pe acolo.

Patriarhul Tikon a fost închis și torturat.

Mitropolitul Beniamin, arhimandritul Serge și alți numeroși episcopi și preoți, au fost condamnați la moarte și executați prin împușcare, fără altă vină decât aceia că erau slujitori ai lui Dumnezeu.

Un prelat catolic, Budkievicz, condamnat la moarte, a fost scos din închisoare și târât de urechi până la corpul de gardă. Aci, în hohotele de râs ale călăilor săi, i s’au sfâșiat vestmintele, i s’au tăiat

urechile și apoi a primit un glonte de revolver în tâmplă. Cadavrul a fost ars de nouă bandiți și cenușa risipită de vânt...

Acești martiri au pierit în țara unde stăpânitorii ei, ovreii comuniști, spun că domnește cea mai mare libertate religioasă.

Asemenea ticăloșii și crime strigătoare la cer, s'au întâmplat acum câteva luni în Spania, făptuite tot de ovreii comuniști, care au jefuit și batjocorit bisericile și au dat foc mănăstirilor.

Luați aminte, buni creștini și Români:

Comuniștii ovrei sunt dușmanii blestemați ai bisericii creștine. Ei batjocoresc pe Dumnezeu, urăsc pe Mântuitorul nostru Isus Kristus și pe toți creștinii!

ABECEDARUL COMUNISTULUI

„Copilul nu e al familiei, ci al partidului comunist“, se spune în paragraful 79 al abecedarului comunist întocmit de Bukarin.

În acelaș abecedar se mai spune:

„Copilul trebuie să fie despărțit din cea mai fragedă vârstă de familia sa.

„Odată despărțit de familie, copilul să fie ținut departe de ea și să i se insuflă păreri și sentimente dușmănoase familiei“.

La întrebarea ce se pune copiilor în școlile comuniste:

— Cine e tatăl și mama ta?, — ei sunt siliți să răspundă:

— Partidul comunist este maica și tatăl nostru: iar femeile din Soviete sunt maica noastră!”

Răspunsul acesta, al copiilor din Rusia stăpânită de ovrei, a fost pus și în marșul ce-l cântă toți copiii în școli și în ateliere:

„Partidul comunist e tatăl nostru!

BUM ! BUM ! BUM !

Secția femeilor comuniste e maica noastră dragă !

BUM ! BUM ! BUM !

„ȘI ASTA-I TOT !”

Copiii n'au voie să pronunțe numele părinților lor și nici să se adreseze acestora cu vorbele atât de dragi lor: „Mamă! Tată!”, ci să le spună „Tovarăși”, căci toate viețuitoarele din Rusia stăpânită de ovrei „sunt tovarăși”, dar tovarăși de suferințe cumplite.

MILIOANE DE COPII FĂRĂ CĂPĂTAI

Există în Rusia sovietică — scrie un cărturar francez Joseph Douillet, care a călătorit în această țară — ceva ce nu se găsește nicăeri în țările civilizate: „copiii orfani, sau părăsiți de părinții lor. Este înspăimântător să vadă cineva bandele nenumărate de copii fără căpătâi, îmbrăcați în zdrențe, desculți, murdari, flămânzi, cutreerând țara rusească și cerșetorind prin sate. Cei mai mulți cad lihniți de foame, în șanțurile șoselei, sau, iarna, mor degerați, acoperiți de nămeți de zăpadă.

Nimeni nu are grija acestor zeci și poate sute de mii de copii fără căpătâi, condamnați de comuniști, pieirei prin foame și ger”.

Un alt călător francez, Luc Durtain, care a fost în Rusia, scrie și el rândurile acestea:

„Rusia nouă comunistă este bântuită de plaga cea mai groznică ce poate cobori un popor până la îndobitocire: această plagă este jalnica stare a copiilor părăsiți, despărțiți de părinții lor, lăsați în voia soartei...”

COPIII ÎNSĂLBĂTĂCIȚI, FUG DE OAMENI !

Copiii fără căpătâi, neavând nici un sprijin din partea cuiva, după câtva timp se însălbătăcesc și

fug de oameni, pe care îi consideră — și pe drept cuvânt — vrăjmașii lor inverșunați.

Cu prilejul socotirii populațiunii, ce s'a făcut în Rusia sovietică, în ziua de 1 Decembrie 1926, copiii au fugit din casele ruinate, din pivniți, din canale, sau din gropile cu gunoi unde se adăposteau.

În multe localități, copiii organizați în cete, au atacat pe agenții guvernului însărcinați cu numărătoarea populației. Mulți dintr'înșii au fost împușcați, ca răzvrătitori.

În anul 1924 numărul copiilor fără căpătâi a fost socotit la șapte milioane de suflete.

După Lunaciarsky, fostul comisar (ministru) al instrucției publice, numărul lor a fost de 9 MILIOANE în 1922.

Dintre toate orașele din Rusia sovietică, Moscova, capitala ei, cuprinde numărul cel mai mare de copii fără căpătâi, numiți de comuniști „bezprisornie”.

Copiii aceștia nefericiți, stau ascunși noaptea prin pivnițele caselor ruinate, fără stăpâni, prin gunoarele depe maidane, sau prin vagoanele căilor ferate, iar ziua rătăcesc pe străzi, cerșetorind. Ba unii dintr'înșii atacă pe trecători și îiucid. În celelalte orașe mai de seamă, din Rusia sovietică — la Leningrad, Kazan, Samara, Saratoff, Rostov, Odesa, Omsk, Tașkend, Sebastopol ș. a., deasemenea numărul copiilor fără căpătâi, este foarte mare.

Mizeria lor e cumplită. Ai cui sunt acești micuți nenorociți? Copiii nimănu. De ce neam sunt? De unde vin ei și unde se duc, în cârduri strănse, prin noroaie, băltoace și nămeți de zăpadă, udați de ploae toamna și primăvara, biciuiți de viscol, în puterea iernei, fără hrană, fără vestminte și fără călăuze și apărători?

Ei nu știu cine sunt părinții și rudele lor. Nu știu din ce neam fac parte. Nu știu ceti și scrie. Nu cred în Dumnezeu și nici n'au auzit de el. Habar n'au în

ce țară trăesc și se miră și ei cum pot să viețuiască. făpturi cu chip de om, pe acel pământ blestemat, aflat în stăpânirea comunistilor.

Printre aceste milioane de copii fără căpătâi, criminalitatea și toate vițiile sunt răspândite.

După statistica din 1934, copiii aceștia au săvârșit în cursul anului 1933, 29.527 de crime.

Aproape toate focurile, din orașe și din sate, sunt isprava copiilor părăsiți.

Gazeta roșie din Moscova (din 9 Iulie 1928) scria că „din an în an se dezvoltă criminalitatea printre copiii din Rusia sovietică”.

Vă veți întrebă oameni buni: ce face, în țara aceia stăpânirea, care oricât de ticăloasă și blestemată ar fi, tot trebuie să se îngrijească măcar de o parte din acele viețuitoare omenești, dacă nu de dragul lor, dar măcar pentru apărarea celorlați oameni?

Ei da, stăpânirea comunistă, a luat sub paza și îngrijirea sa câteva mii de copii fără căpătâi.

Și cum îi îngrijește ?

Iată cum. Un ziar din Moscova, Sovietsky Yug, descria în 1920 (N. 300), un azil de copii din Moscova :

„Astupați-vă nasul! Căci un miros groasnic vă trăznește când pașiți pragul acestui iad al copiilor... Ridicați gulerul paltonului, căci vântul vâjâe din toate părțile prin ferestrele fără geamuri, sau cu geamurile sparte... Pe jos, lângă fiecare pat, dai de murdării. Pe paturi fără așternuturi, fără saltele nici perne, zac zdrențe de plăpânde făpturi omenești, care gem fără întrerupere... Aci păduchii se hrănesc din corpurile acestor copii, dar nu poți să știi din ce se hrănesc copiii...”

— „Adineaori, — îmi spune gardianul, — un drac de 9 ani a batjocorit o fetiță de 8 ani, după ce a strâns-o de gât și a târât-o sub pat... Fapte de acestea se întâmplă zilnic pe aci...”

Iată ce îngrijire li se dă copiilor în azilurile sovietice !

După o socoteală făcută de o societate americană, numită „Ara“, care a dat ajutoare populațiunii înfometate din Rusia sovietică, acum câțiva ani, **NUMARUL COPIILOR SUFERIND DE FOAME, A FOST ÎN 1922 DE 15—20 MILIOANE; ÎN 1925 DE 10 MILIOANE; ÎN 1926 DE 8 MILIOANE!**

Iată ce este raiul comunist, de dincolo de NISTRU!

COMUNIȘTII DISTRUG FAMILIA

— Familie nu există în țara stăpânită de ovreii comuniști —

În Rusia stăpânită de ovreii comuniști, familia a fost distrusă.

Pentru ce?

„Nicio revoluție nu e cu putință atâta vreme cât oamenii vor fi împărțiți în familii și legați de familiile lor. Familia este o născocire a Bisericii (creștine). Deaceea trebuie să distrugem familia”, — se spune în hotărîrea luată de congresul Federației comuniste ce s'a ținut în anul 1924, la Moscova.

„Familiile, a spus o zănatecă comunistă, Kolontal, înseamnă unirea bărbaților și a femeilor prin căsătorie, cu învoirea popilor și a primarilor. Avem noi nevoie de așa ceva? Nu. Femeile să fie libere. Bărbații să fie liberi. Copiii să fie liberi. Nici unire între soț și soție; nici căsătorie, nici nuntă, nici jurăminte de credință; nici datorii între bărbatul și femeia ce vor să trăiască împreună cât vor vrea și cum vor vrea !”

Cu alte vorbe, în locul străvechei rândueli cuvințioase și creștinești a familiei, întemeiate pe căsătorie — **DESFRĂUL, DESTRĂBALAREA, STRICĂCIUNEA !**

Ura comuniștilor ovrei împotriva familiei, este născută din ura lor năprasnică împotriva creștinismului.

Un învățat francez scrie într'o carte :

„Comuniștii au avut dela început grija să distrugă familia, căminul sfânt al părinților și copiilor, deoarece ea este strâns legată de credința creștină și de morala creștină”.

În toate țările, locuite de popoare civilizate, familia este respectată, căci ea este temelia care asigură dezvoltarea societății și progresul omenirii. Intemeiată pe iubire, virtute, respect și datorie, pusă sub ocrotirea lui Dumnezeu și a legilor lumesti și firești, familia este vecinică, acolo unde oamenii respectă datinele lor strămoșești, credințele lor religioase, poruncile Mântuitorului.

„FAMILIA TREBUE SĂ FIE DESFIINȚATĂ ȘI IN-LOCUITĂ CU PARTIDUL COMUNIST”, a spus Lilina, evreică, femeia evreului Zinoviev, atotputernic în Rusia sovietică.

Iată ce a scris Lilina, ovreica comunistă, în cartea sa intitulată „Educația sovietică și educația prin muncă”:

„Noi trebuie (noi, adică partidul și guvernul comunist), să nu lăsăm pe copii sub influența primejdieoasă a familiei.

Dragostea părinților pentru copiii lor, trebuie să o distrugem, căci ea însăși este o primejdie pentru micile făpturi de azi. Familia este prea legată de interesele sale proprii și copilul crescut în sânul ei va ajunge foarte curând să împărtășească idei și sentimente împotriva noastră și a statului comunist. De aceea e necesar să zmulgem pe copii din sânul familiilor și ca să izbutim mai bine, trebuie să tăiem răul din rădăcină : **SĂ DISTRUGEM FAMILIA**”.

Un dascăl comunist, Zalkind, tot ovrei, — căci ovreii sunt stăpânitorii Rusiei și tot ei sunt revolu-

ționarii comuniști din celelalte țări civilizate — scria într'o care „Copilăria părăsită”, tipărită la Moscova în 1926:

„Familia nenorocește pe copil, căci îi dă, prin religie și educație, apucături și idei bolnăvicioase, cum ar fi respectul față de bătrâni, iubirea de părinți și de rude, necesitatea înființării unui cămin prin căsătorie...

N'avem nevoie de familie, de căsătorie, de religie creștină, de respect față de bătrâni și alte vechituri și erezuri...

Numai foamea, frigul, lipsa jucăriilor, tovarășii și maidanele, sunt adevărata familie a copiilor sovietici. Din această familie vom fabrica noi soldații de mâine ce vor distruge lumea de dincolo, care trăește pe temelii familiei, a patriei și statului național, care sunt ultimele rămășițe ale barbariei!”...

Comuniștii răpesc adeseaori copiii dela sânul mamelor și îi aduc în localurile destinate creșterii micuților, ca nu cumva părinții lor să-i boteze și să-i crească, așa cum îi indeamnă credința lor creștină, obiceiurile și datinele lor strămoșești.

Orice femeie însărcinată este obligată să facă o declarație autorităților, în care spune că viitoarea sa odraslă, poate fi încredințată spre îngrijire, sovietului. Asemenea declarații sunt silnice. În fiecare an, mii de femei-mame, se sinucid în Rusia, deoarece au fost despărțite, forțat, de copiii lor dragi.

COMUNIȘTII SUNT POTRIVNICI CĂSĂTORIEI LEGIUITE

— Femeile și fetele sunt batjocorite —

În țara rusească, ajunsă sub stăpânirea ovreilor comuniști, familia a fost distrusă. de oarece căsătoria religioasă și chiar căsătoria civilă, au fost înlăturate.

După comuniștii din Rusia, ca și din celelalte părți ale lumii, oamenii trebuie să trăiască așa precum trăesc vitele, în turmă, fără cămin, fără familie, fără grijă despre creșterea și învățătura copiilor.

Femeea este batjocorită și înjosită. Nici fetele nu sunt cruțate. Atât femeile libere, cât și fetele lipsite de protecția legilor, sunt rechiziționate din ordinul cârmuirii comuniste și puse la dispoziția soldaților, ca să-și bată joc de ele. Iată ce scrie Dr. Nath. Wintici Malajeff despre aceste nelegiuiri ale comuniștilor din Rusia:

„In Rusia sovietică femeile și fetele sunt rechiziționate din ordinul autorităților civile și militare. Oricine, care ar îndrăzni să ia sub a sa protecție fetele și femeile, ce sunt condamnate să fie batjocorite, fără nici o vină din partea lor, decât poate aceea că s'au născut într'o asemenea țară blestemată, este arestat și schingiuit, fiind tratat drept răzvrătitor“.

Iată un ordin dat de sovietul din Briansk:

„Sovietul, prin ordinul prezent, dă puteri depline, tovarășului Grigore Sareeff, ca să rechiziționeze după alegerea și cheful său, 60 de femei și fete pentru nevoile batalionului de subsistență din Briansk și să le aducă de îndată la cazarmă“.

16 Septembrie 1918.

COMUNIȘTII INCURAJEAZĂ STRICĂCIUNEA MORAVURILOR

In Rusia sovietică, odată ce s'a desființat căsătoria, țărani au fost aceia cari au încercat să se împotrivească îngroziți de stricăciunea năravurilor ce se iscase în urma acestei fără de legi.

Un membru al partidului comunist din acea țară, Prosvimoff, într'o scrisoare publicată într'un ziar din Moscova, (Pravda), scrie:

„Țăranii învinuiesc pe cărmuitorii comuniști că dânsii au despărțit pe bărbați de femei și pe părinți de copiii lor și au sporit stricăciunea moravurilor, căci acum, nimeni nu mai respectă femeile, care pot avea 365 de bărbați pe an și niciun copil nu-și mai recunoaște părinții, căci numai are familie și nici legături cu tatăl și cu mama sa... Trăim mai rău ca dobitoacele necuvântătoare...”

Legile comuniste încurajează stricăciunea moravurilor, destrăbălarea, desfrăul.

Pe când în toate celelalte țări creștine și civilizate, crimele săvârșite prin legăturile nelegiuite dintre tată și fiică sunt pedepsite cu mulți ani de închisoare, în Rusia sovietică ele sunt îngăduite și încurajate.

Iată ce a spus un procuror comunist, Krylenko:

„O femeie din Samara a cerut tribunalului civil din acea localitate să i se dea mijloace de trai ca să poată întreține pe cei trei copii ai săi, pe care i-a avut, dela propriul ei tată. Noi am făcut cunoscut că nu-i caz de urmărire în fața tribunalului criminal, deoarece statul comunist nu se conduce după vechile legi și obiceiuri din trecut, el lăsând libertate desăvârșită în ce privește legăturile dintre bărbați și femei, fără să țină seamă de gradele de rudenie, de vârstă, sau de familie”.

Până și violurile sunt publice și chiar cele săvârșite de mai mulți indivizi, în văzul trecătorilor, sunt îngăduite!

Cuvântul „familie“ nu este trecut în titlurile și articolele Codului civil sovietic. Tot așa nu se pomeneste nimic de legăturile dintre părinți și copii.

În schimb, grija cea de căpetenie a comuniștilor blestemați, a fost să împiedice pe părinți de a-și crește și educa propriii lor copii, așa cum vor ei, de oarece sarcina creșterii și educației copiilor o are statul sovietic.

Din pricina unor asemenea blestemate legi, Rusia sovietică este IADUL PE PAMANT, unde domnește cea mai cumplită desfrânare. Nici bărbații, nici femeile nu mai au rușine.

Căci ascultați ce a spus o comunistă, numită Paskinkova, într'o adunare a comitetului central executiv din Moscova :

„In ultima vreme, femeile și bărbații se întrec să aibă cât mai multe legături, fără nici o grije de întreținerea copiilor. Sunt bărbați care trăesc, fiecare, cu 20 de femei.

Cu una, trăește o săptămână ; cu alta două săptămâni, cu celelalte alte câteva luni. Și cu fiecare din ele, are câte un copil.

Bărbatul neavând mijloace pentru întreținerea atâtor odrasle, scapă de grije, azvârlind copiii lui pe stradă. De aceea a sporit numărul copiilor fără căpătâi și al copiilor uciși de mamele lor.

Pe când în toate țările celelalte numărul copiilor uciși, sau părăsiți de părinții lor, este neînsemnat, la noi el este foarte mare. La 10.000 de copii născuți, peste 3000 sunt uciși de părinții lor și peste 4000 sunt azvârliți pe drumuri“.

COMUNIȘTII SUNT DUȘMANII ȚĂRANILOR !

Oameni buni !

Dacă de către cei ce vă îndeamnă la rele și cari nu sunt de acelaș neam cu voi și nici nu au dragoste de țara aceasta binecuvântată de Dumnezeu și nici nu vă vor binele, căci ei caută prin vorbe viclene să vă prindă încrederea, să vă ametească și să vă înșele, vi se spune că în țara de dincolo de Nistru, în Rusia sovietică, țărănimea ar trăi bine, ba chiar mai bine decât voi, sau decât țăranii din alte țări, să nu-i credeți.

Aceste năpârci comuniste vor să otrăvească sufletul vostru, spunându-vă minciuni, că dincolo de Nistru, în țara aceia cârmuită de ovrei comuniști, ar fi raiul pe pământ și țărani ar trăi ca în sânul lui Avram, în belșug, în petreceri și voce bună, fiind stăpâni pe moșii întinse, pe roadele pământului lor, pe gospodăriile și vitele lor.

Minciuni !

Care este adevărul ?

Să-l știți și voi, oameni buni, români legați de țarina strămoștească și credincioși creștini, ca să-l spuneți și celor rătăciți de vorbele înșelătoare ale spurcaților comuniști, sau ale celor strămtorați la minte și sărăcuți cu duhul.

Nu este pe toată fața pământului țaran mai nenorocit, mai scăpătat și lipsit de drepturi, de libertăți și de binefacerile roadelor muncii sale, ca cel din țara rusească stăpânită de ovreii comuniști.

Ce ați zice voi, dacă într'o zi uitată de Dumnezeu, ați auzi că după cârmuirea ce v'a dat pământul ce-l stăpâniți ar veni o altă cârmuire vitregă și indușmănită pe voi și vi l-ar lua înapoi și v'ar aduce la cunoștință rânduiala dea'ndoasele, care nu mai e rânduială. ci curată zmințeală și bătae de joc de cinstea și munca voastră .

„Pământul ăsta nu este al tău ci al meu. De aceea ți-l iau înapoi. Casa și toate ce țin de gospodăria ta, nu mai sunt ale tale, ci ale mele. Vitele nici ele nu sunt ale tale, ci ale mele.

Te silesc însă ca să muncești din greu, pământul care nu mai e al tău, în folosul statului comunist.

Recolta și toate roadele pământului nu sunt ale tale, ci ale statului comunist.

Nu numai atât.

Vei munci mai mult ca înainte și te vei sili din răspuțeri să ai întinderi mari de pământ și să faci în așa fel, ca recolta să fie din an în an, mai imbel-

șugată, — bine înțeles dacă nu vor fi ani secetoși. Tu nu vei avea altă grijă decât munca, munca silnică, dar spornică, pentru că dacă nu te vei supune vei fi osândit la surghiun în Siberia, unde vei fi pus tot la muncă silnică, dar în țărâmurii unde crapă pietrele de ger năprasnic și vietățile incremenesc de foamete și îngheț“.

Ce-ați face, oameni buni dacă stăpânirea v'ar amenința cu asemenea vorbe ?

COMUNIȘTII OVREI AU LĂSAT PE ȚĂRANI FĂRĂ PĂMANT

După venirea la putere a bolșevicilor ovrei în Rusia, în urma revoluției din 1917, **PROPRIETATEA PARTICULARĂ A FOST DESFIINȚATĂ, FĂRĂ NICI O DESPAGUBIRE.**

Toate moșiile și terenurile agricole n'au fost împărțite țăranilor, în plină stăpânire, ci a trecut în stăpânirea statului. Țăranii însă au fost siliți, prin lege, să muncească aceste pământuri, fără să poată trage vre-un folos de rostul muncii lor, de oarece recolta este ridicată de pe câmp, de agenții stăpânirii comuniste.

Un fost ministru comunist al agriculturii, Sereda, a recunoscut că „**ȚĂRANII N'AU TRAS NICI UN PROFIT DIN FĂRĂMIȚAREA PĂMANTULUI ȘI DIN MUNCA LOR**“.

Sereda a mai dat următoarele amănunte :

„Intinderile terenurilor agricole distribuite țăranilor sunt foarte mari — 23 milioane de desiatine — dar, dacă studiem cum s'a făcut împărțea, ne înspăimântăm de cifrele ce le avem la îndemână.

Așa, de pildă, mijlocia lotului dat unei guri de om este mai mică decât o desiatină. Iată câteva cifre: în gubernia Kostrowa, țăranii au primit 0,13 dintr'o desiatină de gură de om; în gubernia Viatka, abia

0,04 dintr'o desiatină și cam așa s'a făcut împărțea și în alte gubernii.

Fărămițirea pământului n'a îmbunătățit întru nimic viața țăranilor, ci dimpotrivă, a înrăutățit-o. În acelaș timp au scăzut forțele producătoare atât de mult, în cât economia generală a țării, a suferit mult“.

Toate acestea le-a recunoscut un membru al guvernului comunist din Moscova.

SUTE DE MII DE ȚĂRANI RUȘI AU FOST IM- PUȘCAȚI DE COMUNIȘTI !

Care sunt rezultatele reformei agrare sovietice ?
Iată-le după documentele oficiale sovietice :

**Peste 300.000 de țărani împușcați. Până la 1929 toți ȚĂRANII INSTARIȚI AU FOST IM-
PUȘCAȚI.**

Aproape 15 milioane de țărani au fost deportați în ținuturile înghețate ale Siberiei și condamnați la muncă silnică

**PESTE 3 MILIOANE DE PROPRIETAȚI ȚĂ-
RANEȘTI AU FOST DISTRUSE.**

**APROAPE 17 MILIOANE DE PROPRIETAȚI
ȚĂRANEȘTI AU FOST EXPROPRIATE FOR-
ȚAT, FARA NICI O DESPAGUBIRE INDREP-
TAȚITA.**

85 milioane de țărani, despoiați de bunurile lor, sunt condamnați să muncească silnic pe fostele lor proprietăți, fiind la ordinele agenților comuniști ovrei, care pot să-i împuște ca pe câini, în cazul când istoviți de oboseală, întrerup lucrul câmpului.

Incercările de revoltă țărănești, au fost toate înăbușite în valuri de sânge.

MUNCA SILNICĂ PENTRU ȚĂRANI ȘI MUNCITORI!

Nimeni nu muncește de bună voe în Rusia sovietică. Bolșevicii, odată stăpâni pe întinsul pământ al fostei Rusii împărătești, au uitat făgăduelile din vremea revoluției cu privire la libertatea, egalitatea și frățietatea muncitorilor și țăranilor și au impus acestora **MUNCA SILNICĂ**.

În codul muncii stăpânitorilor ovrei, ai Rusiei comuniste, se spune :

„În împrejurările deosebite de astăzi, toți cetățenii, afară de cei prevăzuți în art. 12—14, (persoanele în vârstă de cel puțin 18 ani și mai mari de 45 ani, femeile însărcinate ș. a.) vor fi chemați să săvârșească munca silnică, fie printr'o hotărîre a cîrmuirii (consiliul comisarilor poporului), fie prin ordinele autorităților locale“.

În ținutul Arkanghelsk, muncitorii și țăranii ce sunt întrebuințați la doborîrea copacilor din păduri, sunt tratați mai rău ca sclavii din vremurile de demult. Ei târăsc trunchiurile copacilor, la depărtări mari, cu brațele și picioarele.

Oamenii au picioarele sfărâmate de greutatea trunchiurilor ; mâinele lor sunt pline de răni ce sângerează.

Zilnic mor în acest iad sute de muncitori și țărani.

Un englez, lordul Brentford, a dezvăluit într'o cuvîntare ținută la o întrunire din Londra grozăvile ce se petrec în aceste țarcuri sovietice :

„Bărbați, femei și copii sunt ingrămădiți în cioabe murdare. Ei se hrănesc cu pâine neagră de cea mai proastă calitate și o zeamă puturoasă.

În Rusia de miază noapte într'un câmp de ostacici sunt închise sute de femei.

Avem dovezi că aceste nenorocite sunt batjocorite de păzitorii lor. Cele însărcinate sunt alungate în pădurile înghețate, unde pier de foame.

Putem noi să rămănem liniștiți în fața unor asemenea fapte înfiorătoare ? Suntem noi o națiune civilizată și creștină ?“

Milioane de oameni — bărbați și femei — sunt constrânși de jandarmii sovietici la muncă silnică, în fabrici, în ateliere, la căile ferate, la sosele și poduri, la lucrările câmpului, în minele de cărbuni sau în ocne. Cine nu se supune este bătut, sau chiar împușcat, fiind învinuit de răzvrătire.

Ținuturi întregi au fost pustiite, în urma transportului locuitorilor în alte ținuturi îndepărtate ale țării, pentru munca silnică în păduri, sau în mine.

În Rusia de miază noapte sute de mii de bărbați, femei și chiar copii, sunt ținuți în țărcuri mari și scoși de-acolo pentru muncile grele, de către soldați.

SUFERINȚELE TARGOVETILOR SUB STĂPÂNIREA COMUNIȘTILOR OVREI

Nimeni n'are voie în Rusia comunistă să locuiască într'un oraș, într'un târg, sau într'un sat, unde vrea și cum vrea el.

Autoritățile sovietice au găsit un mijloc drăcesc ca să chinuiască și să-și bată joc de cărturari, de medici, de profesori, de întreaga lume nevoiașă, care formează grosul populației țării.

Afară de membrii partidului comunist, care sunt aproape toți ovrei și au dreptul să locuiască în palatele și'n casele foștilor boeri uciși de ei mișelește, unde trăesc în cel mai mare lux și desfrâu, peste 150 milioane de oameni trăesc în cea mai neagră mizerie, căci fiecare locuitor n'are dreptul decât la câțiva metri pătrați ; iar dacă individul are femei și copii, i se îngăduie să se stabilească într'o sală, unde au dreptul și alți indivizi să locuiască. Nefiind pereți, nefericii aceștia, trăesc laolaltă, mai rău ca vitele. În aceste amestecături poliția introduce spioni și a-

genți provocatori, care supravveghează pe chiriașii îngrămădiți.

Sute de mii de oameni nevinovați au fost condamnați la moarte și executați, numai pentru crima că s'au declarat nemulțumiți de „locuințele“ ce li s'au pus la dispoziție în iadul comunist ! Căci, orice nemulțumire, mărturisită, se pedepsește în Rusia sovietică, cu închisoarea, surghiunul în Siberia, sau executarea prin împușcare, în pivnițele poliției, sau în curțile pușcăriilor. Ordinul este ca toată lumea să se considere fericită că trăește în țara unde nimeni nu mai râde dela 1917 până azi și toți sunt condamnați să sufere dictatura unei bande de criminali.

IN SIBERIA !

— Cum sunt tratați meșteșugarii, comercianții, avocații și doctorii, de comuniști —

În anul 1928 toate profesiunile liberale au fost individual oprite sub cele mai strașnice pedepse.

Avocații, medicii, profesorii, inginerii nu pot practica profesiunea lor, așa cum o practică colegii lor din țările civilizate ale lumii.

Ei nu pot să lucreze decât în grup și sub supravegherea șefilor comuniști.

După ordinele date de poliția secretă sovietică, numeroase familii de comercianți, meseriași, industriași și chiar invalizii și bolnavii, au fost arestați și duși în Siberia și în munții Urali, ca să piară de foame, sau de frig.

Peste un milion de meșteșugari — fierari, strungari, cismari, croitori, vopsitori, tăbăcari, bərbieri, lăcătuși, dogari, ș. a. au fost duși în Siberia, pentru că au fost prinși lucrând noaptea în atelierele lor, iar nu în atelierele comuniste !

Numărul nenorociților transportați în Siberia, sau în Urali, este de câteva milioane — târgoveți și țărani.

Dela stabilirea la putere a bolșevicilor ovrei în Rusia, aproape un sfert din populație a fost surghiunită în Siberia de miază noapte și în insulele din oceanul înghețat.

Aceeaș soartă au avut-o și o parte din Moldovenii noștri dintre Nistru și Bug.

CINE AU FOST ȘI SUNT CONDUCATORII STATULUI SOVIETIC DELA RĂSĂRIT ȘI AI POPORULUI RUS

Lenin (Ulianof), care a murit nebun.

Trotzki (Braunstein)	Ovrei
Zinoview (Apfelbaum)	Ovrei
Stukloff (Nachamkes)	Ovrei
Martoff (Zederbaum)	Ovrei
Kameneff (Rosenfeld)	Ovrei
Susanoff (Gimel)	Ovrei
Sagerski (Krochmal)	Ovrei
Bogdanoff (Silberstein)	Ovrei
Uritzky (Radomylski)	Ovrei
Litvinow	Ovrei
Larin (Lurie)	Ovrei
Kamkow (Katz)	Ovrei
Sametzky (Furstenberg)	Ovrei
Riasanow (Goldenbach)	Ovrei
Martonow (Ziber)	Ovrei
Cernomowsky (Sernomodric)	Ovrei
Solmtzer (Bleichman)	Ovrei
Lapinsky (Loevenstein)	Ovrei
Abramovici	Ovrei
Zvestdin (Vonistein)	Ovrei
Maklakowsky (Rosenblum)	Ovrei

Bobrow (Nathanson)	Ovrei
Joffe	Ovrei
Garin (Garfeld)	Ovrei
Gurevici	Ovrei

**CINE A INCERCAT SĂ FACĂ REVOLUȚIA COMU-
NISTĂ IN GERMANIA, IN 1919—1920**

- 1) Rosa Luxemburg Ovreică
- 2) Haase Ovrei
- 3) Parvus (Helfand) Ovrei
- 4) Rathenau Ovrei

**CINE A FĂCUT REVOLUȚIA COMUNISTĂ IN UN-
GARIA ȘI A STĂPÂNIT CATEVA LUNI
ACEASTĂ ȚARĂ**

BELA KUN, ovrei din Cluj ajutat de alți ovrei.

CINE L-A AJUTAT ȘI SPRIJINIT PE BELA KUN

Comuniștii ovrei din Rusia sovietică, Alianța uni-
versală ovreiască și toate partidele comuniste din
Europa.

**CINE A SALVAT UNGARIA, POPORUL MAGHIAR ȘI
EUROPA CENTRALĂ DE PRIMEJDIA COMU-
NISTĂ IN 1919**

ARMATA ROMÂNĂ, CARE A DISTRUS ARMATA
ROȘIE COMUNISTĂ ȘI A INTRAT VICTORIOASĂ
IN BUDAPESTA IN ZIUA DE 4 AUGUST 1919.

CINE CONDUCE MIȘCAREA REVOLUȚIEI COMUNISTE DIN SPANIA, LATINĂ ȘI CREȘTINĂ

Ovreei, care au distrus și pângărit bisericile și mănăstirile ; au dat foc recoltelor și urmăresc să țină pe spanioli în robia lor.

CINE CONDUCE MIȘCAREA REVOLUȚIONARĂ COMUNISTĂ DIN FRANȚA. — ȚARĂ LATINĂ ȘI CREȘTINĂ

Ovreei comuniști din Rusia sovietică și cei din Franța, care i-a adăpostit și îmbogățit.

CINE SUNT COMUNIȘTII DIN ROMANIA

Tot ovreei, care au legături cu cei din Rusia sovietică și din alte țări și slugile lor plătite.

Cine a săvârșit atentatul cu bombe din Senatul României Mari ?

Ovreiul Max Goldstein, care a fost trimis din Rusia să săvârșească această groaznică crimă !

Spurcatele canalii — care trăesc speculând naivitatea unei părți din populația israelită, care nu s'a putut nici odată plânge de îngăduința și bunăvoința Românilor în a căror țară au găsit cu toții ocrotirea, — spumegă de furie, fiind că le-am dat pe față toată vermina comunistă pe care o apără, o promovează și o încurajează crezând că pot să zăpăcească opinia publică și să o facă să nu cugete așa cum trebuie asupra manoperilor lor, cari pun în joc existența Statului Român; ei nascocesc în fiecare zi tot felul de mârșevii și cer să li se dea răspuns dacă sunt sau nu adevărate. Ce răspuns li se poate da acestor nemernici, când tot scrisul lor este clădit pe minciună și sprijinit de complici pe cari și-i făuresc de vreme îndelungată, pentru ca să poată lovi în presa româ-

nească spre a rămâne ei singuri stăpâni pe opinia publică.

D. Stelian Popescu, directorul marelui ziar românesc „Universul“, a știut din ceasul I, când a început lupta cu aceste spurcate canalii, că va fi lovit fără cruțare, dar tare pe conștiința sa curată, el nu s'a temut de luptă și o va duce până ce spurcații vor fi înfrânți și isgoniți din cetatea românească.

Ovrei veniți din Galiția în zdrențe spre a ne cerși nouă o bucată de pâine, au devenit apărătorii țăranilor dela Drajna sau dela Măineasa. Dar bine, spurcaților, de ce, dacă acești țărani sunt atât de năpăstuiți, nu ați intervenit decât acum când ați văzut că manoperile voastre comuniste sunt date pe față și de când tovărășia Hașiștilor împiedicați de a jefui statul cu perimetrele petrolifere v'a venit în ajutor, sau de când trădătorul cauzei românești albanezul Eftimiu a găsit găzduire în spurcatele voastre coloane ?

Plângeți pe acționarii Drajnei că ar fi fost păgubiți și nu vă dați osteaneală să vedeți că Drajna este una din societățile cele mai bine conduse în țara aceea, care a înregistrat după război prăbușirea altor societăți. Plângeți că țăranii au fost jefuiți de dreptul lor ? Dar cine i-a împiedicat să-și pună în valoare acest drept ? Poate cineva afară de imbecilul vostru tovarăș Crețoiu asociatul escrocului Popa Vasile să creadă că cineva ar putea să împiedice Justiția de a-și face datoria ?



BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IAS
CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY